

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครอง การขอขาย
และการขออนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครอง การขอขาย
และการขออนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๗ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครอง การขอขาย และการขออนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ แร่ที่ได้มาโดยวิธีการดังต่อไปนี้ ต้องขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๑) แร่ที่ได้มาจากการกระทำใด ๆ แก่พื้นที่ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่นั้น

(๒) แร่ที่ตกเป็นของแผ่นดิน

(๓) แร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการแต่งแร่ตามใบอนุญาตแต่งแร่

(๔) ตะกั่วที่มีแร่ชนิดอื่นเจือปนอยู่เกินปริมาณที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ประกาศกำหนด

(๕) แร่เปอร์เซ็นต์ต่ำ ซึ่งหมายความถึง แร่ที่ผ่านการแต่งเอาหัวแร่มาแล้วตามประธานบัตร
หรือใบอนุญาตแต่งแร่ แต่ยังมีเปอร์เซ็นต์ของแร่นั้นหรือแร่ชนิดอื่นเหลืออยู่พอที่จะแต่งเอาหัวแร่ได้และ
มีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ โดยใช้ระยะเวลาและการลงทุนในการดำเนินการเพิ่มขึ้น

(๖) แร่คงเหลือตามหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายซึ่งประสงค์จะขอ
ครอบครองต่อเนื่อง

หมวด ๑

การขอและการอนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๔ ผู้ประสงค์จะขอครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ต้องเป็นบุคคลหรือนิติบุคคล
ดังนี้

(๑) แร่ตามข้อ ๓ (๑)

(๑.๑) เป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้แร่จากการดำเนินโครงการของหน่วยงานในพื้นที่ของรัฐ
และประสงค์จะนำแร่ไปใช้ในโครงการนั้น

(๑.๒) เป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้แจ้งจากการดำเนินโครงการของภาคเอกชนในพื้นที่ของรัฐ

(๑.๓) เป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้แจ้งจากการดำเนินโครงการของภาคเอกชนในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(๒) แร่ตามข้อ ๓ (๒) เป็นผู้ซื้อแร่ที่ตกเป็นของแผ่นดิน

(๓) แร่ตามข้อ ๓ (๓) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือเคยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตแต่งแร่ และได้อื่นขออนุญาตภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สิทธิตามใบอนุญาตสิ้นสุดลง

(๔) แร่ตามข้อ ๓ (๔) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือเคยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมและได้อื่นขออนุญาตภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สิทธิตามใบอนุญาตสิ้นสุดลง

(๕) แร่ตามข้อ ๓ (๕) เป็นผู้ถือประทานบัตรหรือเคยเป็นผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ และได้อื่นขออนุญาตภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สิทธิตามประทานบัตรหรือใบอนุญาตแต่งแร่สิ้นสุดลง

(๖) แร่ตามข้อ ๓ (๖) เป็นผู้ที่เคยได้รับหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย และได้อื่นขออนุญาตภายใน ๓๐ วันก่อนหนังสืออนุญาตนั้นสิ้นอายุ

ข้อ ๕ ผู้ประสงค์จะขอครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ซึ่งได้มาโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งตามข้อ ๓ และมีลักษณะตามข้อ ๔ ให้ยื่นหนังสือขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่กองแร่นั้นตั้งอยู่ โดยให้แนบเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) แผนที่แสดงที่ตั้งของสถานที่ที่จะขอครอบครองแร่โดยสังเขป

(๒) ภาพถ่ายแสดงสภาพแวดล้อมของสถานที่เก็บกองแร่ และลักษณะการเก็บกองแร่

(๓) การคำนวณหาน้ำหนักแร่ ซึ่งประกอบด้วย การหาปริมาตรกองแร่ และความหนาแน่นของกองแร่ตามหลักวิชาการ

(๔) ผลวิเคราะห์ทางฟิสิกส์หรือทางเคมีตามความจำเป็นของชนิดแร่ของตัวอย่างจากกองแร่

(๕) หลักฐานแสดงการได้มาซึ่งแร่

(๖) หนังสืออนุญาตให้ผู้ขอใช้ประโยชน์ในพื้นที่ของรัฐ หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของผู้ขอหรือบุคคลอื่นแล้วแต่กรณี ซึ่งยินยอมให้ผู้ขอใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อเป็นที่ตั้งของกองแร่

(๗) กรณีแร่เปอร์เซ็นต์ต่ำ ให้แสดงเทคโนโลยี และสถานที่ที่ใช้ในการแต่งแร่ ผลการทดลองแต่งแร่ รวมทั้งการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของการแต่งแร่และขายแร่นั้น

(๘) ใบอนุญาตประกอบกิจการในที่ดินของรัฐตามประมวลกฎหมายที่ดิน ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสัญญาจ้างตามโครงการของรัฐ (ถ้ามี)

ข้อ ๖ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หากครบถ้วนให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบกองแร่เพื่อประเมินน้ำหนักแร่ที่ขออนุญาต ลักษณะหรือสภาพของแร่ และชนิดของแร่ รวมทั้งเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบทางฟิสิกส์หรือเคมีตามความจำเป็นแล้วแต่กรณี หากแร่ที่ขออนุญาตต้องวิเคราะห์ทางเคมีเพื่อหาค่าความสมบูรณ์ของแร่ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการวิเคราะห์แร่จากผู้ขอ แล้วส่งแร่วิเคราะห์

หากไม่สามารถประเมินน้ำหนักแร่ที่ขออนุญาตได้ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแจ้งผู้ขอ
ให้จัดกองแร่เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ เมื่อผู้ขอได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งต่อไป

หากตรวจสอบแล้วเห็นว่าเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไม่ครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอส่งเอกสารหลักฐาน
ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อเอกสารที่เกี่ยวข้องมีความครบถ้วนแล้ว ให้ดำเนินการต่อไป
ตามวรรคหนึ่ง แต่หากผู้ขอไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดให้คืนเรื่องให้ผู้ขอต่อไป

ข้อ ๗ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้ดำเนินการตามข้อ ๖ แล้วให้รวบรวมเรื่องส่งให้
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พร้อมผลการตรวจสอบชนิดแร่และน้ำหนักกองแร่ รวมทั้ง
ความสมบูรณ์ของแร่ในกองแร่ (ถ้ามี)

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการขออนุญาตมีแร่
ไว้ในครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย” ประกอบด้วยรองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต ผู้อำนวยการกองกฎหมาย ผู้อำนวยการกองบริหารสิ่งแวดล้อม
ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการวัตถุอันตราย ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่มีเรื่องเข้าพิจารณา หัวหน้ากลุ่มจัดหาแหล่งวัตถุดิบ
อุตสาหกรรม และหัวหน้ากลุ่มประเมินศักยภาพและความคุ้มค่าแหล่งแร่ กองบริหารจัดการวัตถุอันตราย
หัวหน้ากลุ่มบริหารการจัดเก็บรายได้ กองบริการงานอนุญาต เป็นกรรมการ และให้
หัวหน้ากลุ่มการอนุญาตโลหกรรมและธุรกิจแร่ กองบริการงานอนุญาต เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณากลับรอง ตรวจสอบ เสนอแนะแนวทาง
และเสนอความเห็นในการขอมีแร่ไว้ในครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย เพื่อประกอบการพิจารณา
ของอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รวมทั้งให้มีอำนาจเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อมาให้ข้อมูล
ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการได้

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาการขออนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย
มีความเห็นเป็นประการใดให้เสนอเรื่องต่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อ
พิจารณาอนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๑๐ หากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุญาต
ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แจ้งผลการอนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
เพื่อดำเนินการแจ้งให้ผู้ขอทราบต่อไป

ข้อ ๑๑ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้รับเรื่องตามข้อ ๑๐ แล้ว ภายใน ๗ วันนับแต่
วันที่ได้รับเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่
เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย พร้อมแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอมาดำเนินการชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนในคราว
เดียวกัน เว้นแต่

(๑) เป็นแร่ที่ต้องนำไปทำการแต่งหรือประกอบโลหกรรมก่อน ก็ให้จัดให้ผู้ได้รับอนุญาตวางเงินประกันหรือจะให้ธนาคารที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้ค้ำประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

(๒) การขอครอบครองแร่ตามข้อ ๓ (๖) ซึ่งเป็นแร่ที่มีการชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้ครบถ้วนแล้ว หากผู้ได้รับอนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประมวลเรื่องส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อยกเลิกหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายต่อไป

ข้อ ๑๒ หนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ และให้อนุญาตได้คราวละไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันที่ออกหนังสืออนุญาต

หนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายตามวรรคหนึ่งให้จัดทำขึ้นเป็น ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้ได้รับอนุญาต

หมวด ๒

การขอขายแร่เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๓ การขอขายแร่ที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายให้ยื่นหนังสือขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่แร่นั้นตั้งอยู่ และให้แนบหลักฐานหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นผู้ออกหนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งที่ขายนั้น

ข้อ ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้อนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้นแล้ว ให้บันทึกการอนุญาตให้ขายนั้นไว้ในหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายเพื่อไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง

ข้อ ๑๖ หนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ และให้มีอายุคราวละไม่เกิน ๑ เดือนนับแต่วันที่ออกหนังสืออนุญาต โดยจะอนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษได้เฉพาะครั้งที่ขายนั้น

หนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษตามวรรคหนึ่งให้จัดทำขึ้นเป็น ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้ได้รับอนุญาต

หมวด ๓

การขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นผู้ออกหนังสืออนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งที่ขอนั้น

ข้อ ๑๘ เอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณาให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษ มีดังนี้

- (๑) หนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย
- (๒) หนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งที่ขอยขายนั้น
- (๓) หลักฐานการชำระค่าภาคหลวงแร่

ข้อ ๑๙ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่อนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้นแล้ว ให้บันทึกการอนุญาตให้ขนแร่ไว้ในหนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษของครั้งที่ขอยขายนั้น ๆ เพื่อไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง

ข้อ ๒๐ หนังสืออนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ และให้มีอายุไม่เกิน ๓ วันนับแต่วันอนุญาต ทั้งนี้ ผู้ได้รับอนุญาตต้องทำการขนแร่ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว กรณีไม่สามารถส่งมอบแร่ไปยังสถานที่ปลายทางได้ ให้แจ้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ออกหนังสืออนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้นทราบก่อนที่หนังสืออนุญาตให้ขนแร่ฉบับนั้นจะสิ้นอายุ เพื่อยกเลิกหนังสืออนุญาตฉบับดังกล่าวทันที

ข้อ ๒๑ เมื่อหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายใดสิ้นอายุ เนื่องจากครบกำหนดตามระยะเวลาที่อนุญาต หรือได้ขายแร่และขนแร่ครบตามจำนวนที่ได้รับอนุญาต แล้วแต่กรณี ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำเนาหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย และหนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดที่ได้มีการบันทึกการขายแร่หรือขนแร่ท้ายหนังสือครบถ้วนพร้อมรับรองสำเนา ส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

วิษณุ ทัพบึง

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ที่.....

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดี
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ออกหนังสืออนุญาตฉบับนี้ให้แก่.....
ที่อยู่.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
เพื่อครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ชนิดแร่.....น้ำหนัก.....เมตริกตัน
ณ
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
หนังสืออนุญาตฉบับนี้มีอายุตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....
แหล่งที่มาของแร่ครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย.....
เหตุผลในการครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย.....
.....
.....

ออกให้ ณ วันที่.....

(.....)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษ

ที่.....

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด.....

หนังสืออนุญาตฉบับนี้ให้ไว้แก่.....

ที่อยู่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

เพื่อขายแร่เป็นกรณีพิเศษ ชนิดแร่..... น้ำหนัก.....เมตริกตัน

ให้ไว้แก่.....

ที่อยู่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

โทรสาร.....ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

หนังสืออนุญาตฉบับนี้มีอายุตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ออกให้ ณ วันที่.....

(.....)

เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

หนังสืออนุญาตให้คนแระเป็นกรณีพิเศษ

ที่.....

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด.....

หนังสืออนุญาตฉบับนี้ให้ไว้แก่.....

ที่อยู่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

เพื่อให้คนแระเป็นกรณีพิเศษ ชนิดแระ..... น้าหนัก.....เมตริกตัน

จาก.....ที่อยู่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ขนส่งโดย.....

ไปยัง.....ที่อยู่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

เพื่อ.....

หนังสืออนุญาตฉบับนี้มีอายุตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ออกให้ ณ วันที่.....

(.....)

เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแระประจำท้องที่